

[Indenrigsministeren.]

godt kunde tale i tre Kvarter eller en Time til om denne Sag. Det tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem kunde; det ærede Medlem vilde til en hvilken som helst Tid kunne tale lige saa mange Timer, det skal være, om en hvilken som helst Sag uden at faa sagt noget som helst. Hans straalende Overfladiskhed aabner ubegrænsede Muligheder for ham i saa Henseende. Og derfor forstaar jeg jo ogsaa saa inderlig godt, at det ærede Medlem kan føle Trang til at citere Erik Bøgh, en Forfatter, der jo trængte lige saa dybt ind i de Problemer, som han digterisk beskæftigede sig med, som det ærede Medlem trænger ind i det politiske Arbejde, som her beskæftiger os. Jeg forstaar særdeles vel dette, men derfor bliver det jo ikke Sandhed, hvad det ærede Medlem sagde.

Jeg har i Virkeligheden — og der kan jeg henholde mig til, hvad jeg ogsaa udtalte overfor det ærede Medlem Hr. Jønson — gjort mig til Talsmand for Betragtninger, som det ærede Medlem vistnok, hvis han har Respekt for en Folkevillie, som finder sit Udtryk i et virkeligt Folkeflertal, burde give sin Tilslutning. Hvad jeg har sagt om denne Sag, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at citere; det staar paa Spalte 4236:

„Det er min Opfattelse, at i samme Grad, som man ved Lovgivningen vil gribe ind i den enkelte personlige Frihed, bør man sørge for, at Sagen ikke blot er klarlagt for det store Flertal, at ikke blot en dybtgaaende Forstaaelse af den Betydning, det har for den enkelte, at Friheden begrænses, er tilvejebragt, men ogsaa, at Kravet har vundet Tilslutning i det store Flertal, saaledes at den Dag, den hele Bygning staar fuldt færdig, saa er Tvungen Undtagelsen og Frivilligheden Regelen. Hvis det modsatte bliver Tilfældet, saa vil der — det føler jeg mig overbevist om — ikke gro Lykke paa den Ager, der saaledes forberedes.“

Mon selv det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kan ønske en mere tydelig Udtalelse om denne Sag? Jeg har i min Omtale af den norske Forfatter Dr. Scharffenbergs Udtalelser, som jeg gjorde til mine, citeret følgende:

„Gennemførelsen er i Virkelighedens Verden Ildprøven for en Tankes Sandhed. Dette gælder ogsaa Forbudsloven. Er det svært at faa den vedtaget, saa

er det *ti Gange sværere* at faa den gennemført i Alvor og Sandhed.“

Og jeg gjorde opmærksom paa, at de ærede Forslagsstillere ganske sikkert ikke blot tilsigtede en Vedtagelse i Rigsdagen af en Lovgivning af denne eller tilsvarende Karakter, men at det utvivlsomt var deres alvorlige Mening at søge Vedtagelsen omset i en effektiv Gennemførelse; og derom sagde jeg:

„Derfor staar jo Striden eller Uoverensstemmelsen, kan jeg sige, os imellem mindre om det, som er Formaalet, end den staar om Vejen, ad hvilken man skal søge frem dertil, thi *Vedtagelsen* har i Virkeligheden uhyre ringe Værdi, hvis Folket ikke besidder Villien, den moralske Styrke til *Gennemførelsen*, den, som kun kan sikres ved, at der staar et meget stort Flertal bag, et Flertal, som frivilligt er gaaet ind i Kampen for dette og derigennem gør det at bøje sig under Tvungen lettere for Mindretallet, end Tilfældet ellers vil være.“

Jeg maa læse disse Ting op for ærede Medlemmer, specielt for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, for at han skal faa at vide, paa hvilket Grundlag det er, han har udfoldet sit Humør her overfor det høje Ting i Forbindelse med denne Sag. Jeg mener, at denne Sag er saa alvorlig, og at den Udvikling, vi paa dette Omraade allerede er kommet ind i og vil komme til at gennemløbe, er saa betydningsfuld, at det er ganske naturligt, at man paa det Grundlag, som skabtes ved Beværterloven af 1924, paa ny optager en Række Sider af denne Sag til Undersøgelse og Overvejelse med det Formaal at naa frem til, at en Gang et *saa* stort Tal af den danske Befolkning staar enigt om at fjerne Alkoholforbruget af det danske Samfund, at man ikke blot kan vedtage en saadan Lovgivning, men ogsaa regne med at faa den gennemført.

Men jeg tror, der er et godt Stykke igen. Jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at det vilde være nogen Lykke at faa en Lovgivning som den, der her er foreslaaet, gennemført, uden at der er den Basis derfor, som en saadan maaltbevidst tilrettelagt Forberedelse for denne Lovgivning vil være, og som jeg anser for at være nødvendig.

Jeg har peget paa Beværtingernes Tal, jeg har peget paa Udskænkningstederne, Lovgivningens Forhold overfor Handelen med stærke Drikke, og jeg har peget paa det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen pegede paa: Ønske-